SVEIKI, TĖVELIAI IR VAIKUČIAI, BANDYKIME DRAUGE PRIIMTI IŠŠŪKĮ, MOKYMĄSI NAMUOSE. SIEKIME BENDRŲ TIKSLŲ KARTU!

Logopedė Audronė Ališauskienė
Kauno lopšelis – darželis „Liepaitė“
2020 m. balandis

Lavinant vaiko kalbėjimą svarbu atsižvelgti į keletą kalbos komponentų:

- garsų tarimą;
- foneminės klausos lavinimą;
- žodyno apimtį;
- gramatinę kalbos sandarą;
- rišlaus pasakojimo įgūdžius

Kalbos garsų tarimas – sudėtingas procesas, kuriam dažnai reikia paruošiamojo darbo – kalbinės motorikos lavinimo. Taisyklingam garsų tarimui būtinas lūpų, skruostų, liežuvio, žandikaulių paslankumas, pakankamas raumenų stiprumas ir aktyvumas.

Žaidimai artikuliacijai lavinti – tai parengiamieji pratimai garsams tarti. Artikuliacijos aparato mankštos pratimai pavadinti įdomiais, vaikams patinkančiais pavadinimais, atliekami kūrybiškai, žaismingai.

Pateikiu keletą nuorodų, kur rūpestingi tėveliai galėtų rasti artikuliacinės mankštos pratimų ir padėti savo vaikui lengviau įveikti kalbėjimo sunkumus:

1. Andrianova A., Zinkevičienė N. Šokdinkim liežuvėlį. Lucilijus , 2014.

Vaizdžiai artikuliacinę mankštą galite pasižiūrėti ir kartu su savo vaikučiu pabandyti :

https://www.youtube.com/watch?v=NPN6Xztw8Bk

Rekomendacijos kalbinei motorikai lavinti

- Artikuliacinę mankštelę rekomenduojama daryti kasdien, 2 - 3 kartus per dieną, po 3 - 5 minutes, kad įsitvirtintų įgyti įgūdžiai.
- Kiekvienas pratimas kartojamas 5 - 8 kartus.
- Atliekant pratimus, laikomasi nuoseklumo, pradedame nuo lengvesnio, ir einama prie sunkesnio.
- Pratimai atliekami emocingai, žaidimo forma, naudojant paveikslėlius.
- Artikuliacinė mankšta atliekama sėdint, nes tokioje padėtyje tiesi vaiko nugara, kūnas neįtemptas, rankos ir kojos ramioje padėtyje.
- Vaikas turi gerai matyti suaugusiojo veidą, taip pat ir savo, kad savarankiškai galėtų kontroliuoti atliekamus judesius. Todėl vaikas ir suaugęs turėtų sėdėti prie veidrodžio (galima pasinaudoti ir mažais veidrodėliais 10-12 cm)

Galime artikuliacinę mankštą ir linksmiau

Liežuvėlio pasakėlė

Gyveno kartą liežuvėlis. Jis turėjo namelį - tai burnytė. Namelis nepaprastas. Jis uždarytas dviem durimis. atidarom pirmas dureles (nusišypsom), pamatom antras dureles - dantukus.

Praveriam jas ir matom namelio gyventoją - liežuvėlį. Jis nejuda, dar miega.

Bet pakilo saulutė, pašvietė ir liežuvėlis pabudo. Išlindo pažiūrėti, kas jį pažadino. Išsitiesė liežuvėlis (padaryti ilgą liežuvį).

Pasižvalgė: pažiūrėjo į vieną šoną, į kitą šoną

Aukštyn- žemyn

Ir vėl grįžo į savo namelį . Uždarė visas savo dureles.

Kitą dieną iš ryto liežuvėlis atsikėlė, padarė mankštelę, pakilo į viršų - stengėsi pasiekti lubas

Nusileido žemyn, pailsėjo

Vėl pakilo ir vėl nusileido, pailsėjo, išsitiesė
(padaryti ilgą liežuvį)

Atsidarė langelį, pasižvalgė: pažiūrėjo į vieną šoną, į kitą šoną, aukštyn, žemyn. Ir vėl grįžo į savo namelį. Saulutė nusileido. Liežuvėlis užsidarė visas dureles ir nuėjo miegoti.

Sėkmės!

Šaltinis:
http://maziejisnekoriai.blogspot.lt/2010/09/parengiamieji-pratimai-mokant-tarti.html